

Від головного редактора

Дорогі автори та читачі "Світогляду"!

Видання журналу "Світогляд" має на меті сприяти утвердженню якісно нових світоглядних засад українського суспільства. Наскільки нам це вдавалося та чи буде надалі вдаватися, залежить від вас — наших авторів, читачів, шанувальників та критиків. У 2012 році ми з вами плідно співпрацювали.

Від імені редакційної колегії журналу висловлюю вам за це щиро подяку і сподіваюся на подальшу співпрацю.

Минулий рік був наповнений багатьма визначними подіями у суспільному і науковому житті України. Він завершився виборами нового складу Верховної Ради України та формуванням Уряду України. Будемо сподіватися, що це принесе позитивні зміни у наше економічне та суспільне життя. З року в рік суспільство все більше усвідомлює свою відповідальність за майбутнє України.

Наприкінці 2012 року відбулося зібрання Національного круглого столу "Україна — на шляху до самоусвідомлення". У зібранні взяли участь члени Ініціативної групи "Перше грудня", представники політичних та громадських організацій, засобів масової інформації та ін. Мова йшла про підготовку "Української хартії вільної людини", яка охоплює чотири аспекти: духовно-гуманітарний, політичний, економічний та міжнародний.

Проект хартії представив **Євген Сверстюк**, зауваживши, що поява Хартії символізує необхідність змін. А ці зміни слід розпочинати "з кожного з нас", позбуваючись звички "лукавого слуги".

Кардинал **Любомир Гузар**, підкреслюючи, що українці є добрим народом, звернув увагу на негативи, які пов'язані з цією рисою українців. Це, перш за все, брак відчуття вільної людини за певних критичних обставин. Кардинал запропонував підготувати Програму виховання людей, а особливо дітей.

Беручи участь у дискусії на цю тему, я зауважив: *"Сьогодні спостерігаємо таке досить дивне явище — що вищий рівень наукових досягнень, то важче донести ці великі наукові відкриття до широких мас. Це призводить до появи різних позанаукових ідей, примітивізації суспільства тощо.*

Ось вам свіжий приклад — кінець світу 21 грудня 2012 року. Ця тема активно обговорювалася в ЗМІ та серед населення. При цьому не подавалася детальна інформація, що це за "катастрофа", і що такі прогнози вже лунали тисячі разів протягом життя людства, з них декілька десятків разів вже за життя нинішнього покоління. Не довго думаючи, повідомлялося про Судний день, появу інопланетян та примітивно використовувалися наукові відкриття про наявність чорної діри в центрі Галактики чи астероїда, що наближається до Землі та ін. Очевидно, кінець світу в найближчій перспективі не буде, а нам необхідно думати про підвищення рівня підготовки науково-популярних видань та їх розповсюдження".

Редакція журналу "Світогляд", який видає НАН України, вважає це своїм головним завданням.

Новий 2013 рік — рік великих дат, зокрема 150-річчя від дня народження президентів Української Академії наук **В.І. Вернадського** (цій події присвячено №1 "Світогляду") і **В.І. Липського**, письменників **Бориса Грінченка** й **Ольги Кобилянської**, 100-річчя від дня народження академіків **Олексія Івахненка**, **Андрія Северного**, **Василя Будника**, **Миколи Амосова** та інших ювілейних дат видатних особистостей.

Зважаючи на професійну солідарність, ми не можемо не згадати в цьому числі "Світогляду" ювілярів, яким виповнилося 80 років і які активно працюють в науці. Серед них — відомий у світі вчений в галузі космічних досліджень і фізики плазми, академік РАН **Роальд Сагдєєв**, визначний український мікробіолог, член-кореспондент НАН України **Богдан Мацелюх**, а також талановитий астрофізик і неординарна у всіх відношеннях особистість, професор **Іван Климишин**. Іван Антонович — плодотворний автор і на професійній, і на просвітницькій ниві. Захоплюємося, скільки могла зробити одна людина, яка закохана в небо та з вірою у Всевишнього творить добро на землі.

Завершуючи це вступне слово, я хочу від імені редакції "Світогляду" подякувати і тим, хто подає слухні зауваження щодо покращення тематики журналу та тим, хто нас критикує, звинувачуючи в україноцентризмі, недооцінці дій урядів та їхніх зусиль у покращенні життя народу. Ми у "Світогляді" прислуховуємося до таких критичних зауважень, але чомусь на думку спадає запитання: *"Якщо уряд такий мудрий і чесний, люди такі талановиті та працьовиті, а країна така велика та багата, то чому народ такий бідний?"* Тут є над чим задуматися і попрацювати.